

[Clausager.]

Og jeg tror, at det ogsaa for Skatteydernes Vedkommende har Betydning, at de er med med deres lille Skærv (*Jønson: Ja!*). Ja, der er en vis Styrke i det, at alle bidrager til efter Evne at hjælpe til Fremme af de fælles Formaal. Det tror jeg der ligger en Styrke i, ogsaa for den enkelte Skatteydere egen Skyld, at han ikke skal staa udenfor og sige: jeg faar, men jeg giver intet. Dette er farligt i Længden, jeg vil paa det stærkeste advare imod det.

Jeg skulde for Resten huske meget fejl, om ikke den højtærede Undervisningsminister i sin Tid, for en 20—25 Aar siden, har været inde paa den samme Tankegang og ved en vis Lejlighed har skrevet eller talt om det. At det for Skatteborgerens Skyld var heldigt, at han var med, selv om det var med et lille Bidrag, selv om det forsvandt i den store Mængde, for hans egen Skyld og for Samfundets Skyld var det godt, at han var med. Jeg tror nok, jeg husker rigtigt; det ligger langt tilbage, det var i hvert Fald, før den højtærede Undervisningsminister var kommet i en saa fremtrædende Stilling som nu, hvor han mere eller mindre hygger sig som Bedsteborger i det kapitalistiske Samfund; det var, da han stod i sin fulde Manddomskraft som en udpræget Oppositionsmand, Redaktør af „Social-Demokraten“; saa kunde det være ret den Gang, maa det vel være i lige saa høj Grad ret nu, og jeg tror nok, at det betød meget, for det var en ægte, fuldblods Socialdemokrat, der sagde det; den Gang var den højtærede Minister jo sikkert nok mere rød, end han er nu.

Se, af disse Grunde, for det første, fordi Lovforslaget ikke er paakrævet i Øjeblikket, og for det andet, fordi det er daarligt affattet, maa vi — jeg kan lige saa godt tale rent ud! — gaa imod Lovforslaget. Jeg vil sige det til den højtærede Minister rent ud og uden Omsvøb: Vi vil ikke være med til at op-høje dette Forslag til Lov, vi gaar imod det, aldeles afgjort, af de to nævnte Grunde.

Hasle: Mit Partis Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, er forhindret i at være til Stede i Salen i dette Øjeblik, og jeg skal derfor paa Det konservative Folkepartis Vegne gøre nogle enkelte Bemærkninger.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (H. P. Hansen [Præstø Amt]) gjorde sig sikkert skyldig i en Fortalelse før. Han kaldte dette Lovforslag demokratisk; jeg gaar ud fra, han mente demagogisk. For det kan da ikke være Meningen, at han vil

hæfte Demokratiets Navn — Demokratiet, som han jo aabenbart ser op til — paa dette rent klasseprægede Lovforslag.

Jeg kan godt underskrive den Kritik, som det ærede Medlem Hr. Clausager fremsatte her fra Talerstolen af dette Lovforslag. Den rammer paa alle væsentlige Punkter det, som Det konservative Folkeparti vilde sige imod Forslaget. Det er et Lovforslag, der kun kan fremsættes, fordi man ønsker at bruge det som et Agitationsnummer. Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Præstø Amt) skyndte sig at sige, at det kun var fremsat af Ministeren, fordi det ansaas for det politisk opnaaelige. Jeg tror, det modsatte er Tilfældet: at man saa udmærket godt ved, at det er politisk ganske uopnaaeligt at gennemføre dette Lovforslag, men man ønsker netop at gaa ud i Landet, paa alle Landets Talerstole, og fortælle: I kunde være blevet fri for at deltage i Byrderne ved Krisen, der var kun 15 000 Mennesker her i Landet, der skulde betale, men det lykkedes de Konservative og Venstre at beskytte disse 15 000 Mennesker, hvad er det for noget? Den Opposition, der bærer sig ad paa denne Maade, den maa vi have væltet! Vi kender jo Melodien, vi kender den gennem mange Aar. Det konservative Parti vender sig, jeg kan godt sige: med Foragt mod dette Lovforslag.

Endelig rejser sig jo ogsaa Spørgsmaalet om det Formaal, disse Penge skal bruges til, om det nu paa ny er et Forslag, der skal sammenkædes med Forslag, der slet ikke vedkommer det. Indtil det modsatte er sagt, gaar jeg ud fra, at det er Meningen, og ogsaa af den Grund agter vi at tage Afstand fra det.

Hvis man endelig vilde have Penge til det Formaal, der er angivet her i Bemærkningerne, synes jeg, der var et meget nærliggende Objekt; det er de store Formuer, som Fagforeningerne ligger inde med. Ingen var jo nærmere end Fagforeningerne til at betale til dette her. (*Einer Jensen: Det gør vi ogsaa*). Det ærede Medlem Hr. Clausagers Bemærkninger om Beskatnings-emner, han kunde tænke sig, skal jeg ganske lade ligge. Jeg skal kun fremhæve for Tingets Medlemmer, at der foruden det, jeg nævnte, er endnu et Objekt, der bør inddrages, før man inddrager overhovedet noget andet Objekt for Skattebehandling, og det er Brugsforeningerne.

Jørgen Jørgensen: Det Lovforslag, vi her drøfter, har jo til Formaal at skaffe Penge til Støtte af de arbejdsløse og vil i væsentlig Grad virke til at lette Kommunernes